

ת"פ (תל אביב) 12589-04-23 - מדינת ישראל נ' עמית רוטשילד

ת"פ (תל-אביב-יפו) 12589-04-23 - מדינת ישראל נ' עמית רוטשילד ואח' מחוזי תל-אביב-יפו

ת"פ (תל-אביב-יפו) 12589-04-23

מדינת ישראל

נגד

1. עמית רוטשילד

2. שני אבנרי

ע"י ב"כ עו"ד יוסי בוקר

3. עילאי עמר (עציר)

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו - יפו

[15.10.2024]

כבוד השופט עמית אברהם הימן

גזר דין

בעניינה של נאשמת 2

רקע דיוני

הנאשמת 2 (להלן- "הנאשמת") הורשעה, על יסוד הודאתה בעובדות כתב האישום המתוקן, בשתי עבירות של החזקת

סם שלא לצריכה עצמית, לפי סעיף 7(א) ו- (ג) (רישא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג-1973 (להלן -

"פקודת הסמים המסוכנים").

הסדר הטיעון שגובש בין הצדדים לא כלל הסכמה לעניין העונש, ובהקשר זה הוסכם כי טרם שישמעו טיעונים לעונש

תופנה הנאשמת לעריכת תסקיר מטעם שירות המבחן.

ואלה הן עובדות כתב האישום המתוקן:

עובר ליום 9.3.2023 הוזמנו על ידי אדם, שזהותו אינה ידועה למאשימה, שתי חבילות המכילות סמים מסוכנים מסוג

MDMA במשקל של 4.343 ק"ג שישלחו עבורו מהולנד. אדם, שזהותו אינה ידועה למאשימה, הרכיב ארבעה בתי

מנורות המכילים סם מסוכן מסוג MDMA במשקל של 4.343 ק"ג, אותם הטמין בתוך שתי חבילות. על מנת להתל

ברשויות האכיפה, נרשמה חבילה אחת שמספרה CC09687535(7)NL על שמה של ע.מ מרחוב ירושלים 5 בקריית

אונו. החבילה השנייה, שמספרה CC9687536(5)NL, נרשמה על שמו של ש.ב.ד מרחוב ירושלים 5 בקריית אונו

(להלן- "החבילות הממוענות"). החבילות הממוענות נשלחו על ידי אדם שזהותו אינה ידועה אל ישראל. ביום

9.3.2023 נתפסו החבילות הממוענות על ידי המכס הבלגי. ביום 13.3.2023 הועברו החבילות למשטרת ישראל אשר

הוציאה מתוכן את החלק הארי של הסם המסוכן, והותירה בחבילות סם מסוכן מסוג MDMA במשקל של 410.95 גרם

נטו (להלן- "חבילות הסם"). בהמשך לפעולה האמורה, הועברו החבילות לנקודות חלוקה בחנות "פוסטשופ" ברחוב

שלמה המלך 6 בקריית אונו (להלן: "נקודת החלוקה").

על פי עובדות האישום הראשון, ביום 22.3.2023 סמוך לשעה 13:30, הגיע נאשם 3 לנקודת החלוקה ואסף את חבילות הסם. לאחר מכן, מסר נאשם 3 את חבילות הסם לידי הנאשמת, בהתאם לתפקידו. בהמשך לכך, העבירה הנאשמת את חבילות הסם לידי נאשם 1, לצורך הפצת הסם. נאשם 1 החזיק את חבילת הסם בדירה שכורה ברחוב דוד רזיאל 5 בתל אביב. במעשיה המתוארים, החזיקה הנאשמת בסם מסוכן מסוג MDMA במשקל 410.95 גרם נטו וזאת שלא לצריכה עצמית וללא רישיון על פי דין.

על פי עובדות האישום השני, ביום 22.3.2023 סמוך לשעה 15:45, החזיקה הנאשמת סמים מסוכנים מסוגים שונים שלא לצריכה עצמית וללא רישיון כדין, ברכבה, כמפורט להלן: סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל של 31.2945 גרם נטו מחולק ל- 40 שקיות; סם מסוכן מסוג קטמין במשקל של 26.2764 גרם מחולק ל- 27 שקיות; סם מסוכן מסוג METHYLMETCHATHIONE במשקל של 26.7543 גרם נטו מחולק ל- 23 שקיות וסם מסוכן מסוג MDMA מחולק ל- 329 טבליות. במעשיה המתוארים החזיקה הנאשמת בסמים מסוכנים מהסוגים האמורים שלא לצריכה עצמית וללא רישיון על פי דין.

תסקירי שירות המבחן

בתסקיר הראשון מיום 12.2.2024, סקר שירות המבחן את נתוניו האישיים של הנאשמת: הנאשמת כבת 40, רווקה, עובר למעצרה התגוררה בגפה בדירה שכורה במושב וצינה כי אימצה כלבים וחתולים המהווים עבורה אמצעי להפגת תחושת בדידות. הנאשמת עובדת כיום כבריסטה במסעדה באשקלון. הנאשמת סיימה 12 שנות לימוד עם בגרות חלקית, התגייסה לצה"ל בגיל המתאים ושירתה כמפעילת המר במשך שנתיים, ללא קשיים או בעיות חריגות. הנאשמת מסרה לשירות המבחן כי מאז מעצרה חלה הידרדרות במצבו הבריאותי של אביה, עמו יש לה קשר קרוב. הנאשמת תיארה בפני שירות המבחן כי במהלך שנות ילדותה המוקדמת עברה מספר חוויות לא מותאמות, ובהם פגיעה בגופה ובפרטיותה, אשר השפיעו על מהלך ילדותה ועל חייה הבוגרים. שירות המבחן ציין כי האירועים האמורים מודחקים בזיכרונה של הנאשמת אך, היא חווה הבזקים בודדים ואינה מצליחה להסביר לעצמה מידע תחושת העולה בה כל פעם מחדש. הנאשמת מסרה כי לאחר שירותה הצבאי לקתה בדלקת חיידקית בקיבה, ומצבה זה היווה טריגר להחמרה במצבה הנפשי שהתבטא בתסמיני חרדה, פחד ממקומות ציבוריים והימנעות כללית לצאת מהבית. בעקבות כך, פנתה הנאשמת לקבלת טיפול תרופתי ורגשי. בשנים האחרונות אובחנה כסובלת מפוסט טראומה המתבטאת בבעיות בפרקים ובכאבים אורתופדיים, והיא מוכרת כבעלת נכות בשיעור של 20% על ידי המוסד לביטוח לאומי. כמו כן, במסגרת מעצר הבית אובחנה כסובלת מארתרלגיה, דלקת מפרקים ניוונית וכאבי מפרקים.

באשר למעורבותה בעבירות בהן הורשעה, מסרה הנאשמת כי עזבה מקום עבודה בו עבדה כשנתיים וחפשה כיצד לקדם את עצמה ולהתפתח מבחינה מקצועית, ובשל כך נקלעה לקשיים כלכליים. לדבריה, אחד ממכריה הסב את שימת ליבה כי יש באפשרותה למצוא עבודה בשליחויות באמצעות יישומון "טלגרם", והיא לא ידעה מהו סוג השליחות אשר עשויה לבצע. כאשר פנתה לברר, הבינה שמדובר בשליחות בתחום הסמים. לאחר מספר ימים, בשל הקושי הכלכלי שחוותה, החליטה להצטרף לעבודה שהוצעה לה. הנאשמת מסרה כי התנהלותה מול שותפיה לעבירה הייתה בהודעות טקסט וכי טרם מעצרה לא הכירה אותם. הנאשמת מסרה כי בזמן ביצוע העבירה חשה פחד רב אך, לאחר שכנועים עצמיים החליטה לבצע זאת באופן זמני. הנאשמת מסרה כי כיום היא מבינה את השלכות מעשיה הן מבחינת המחיר האישי והן כלפי אנשים אחרים. הנאשמת מסרה כי פרט לקנאביס רפואי בו היא משתמשת ברישיון, היא אינה צורכת חומרים משני תודעה. בדיקות לאיתור שרידי סמים שנערכו לנאשמת במסגרת שירות המבחן נמצאו חיוביות לסמים מסוג קנאביס באופן התואם את הרישיון הרפואי. במסגרת צו פיקוח מעצר, שולבה הנאשמת בקבוצה המיועדת לנשים עוברות חוק מחודש ינואר 2024 במסגרת שירות המבחן. שירות המבחן ציין כי בשל המלחמה עלה קושי ביצירת קשר שוטף עם הנאשמת וכי לא התקיימה פעילות בקבוצה. שירות המבחן ציין כי הנאשמת מגיעה למפגשים באופן רציף ובהתמדה וניכר כי במהלך המפגשים מצליחה לשתף מעולמה הפנימי, ונכונה לבחון את דפוסי המכשילים תוך מאמץ לביצוע שינויים משמעותיים בחייה. להערכת מנחות הקבוצה, קיימת לנאשמת נזקקות משמעותית להמשך השתתפותה בקבוצה כאשר הינה נמצאת בראשיתו של תהליך והיא יכולה להיתרם ממנו רבות. במסגרת גורמי הסיכון להישנות התנהגות עבריינית מצידה של הנאשמת, התרשם שירות המבחן כי הנאשמת נחשפה בגיל ילדותה המוקדמת לפגיעות בגופה ובנפשה אשר היו טראומטיות בעבורה ועברו מנגנוני דיסוציאציה והכחשה, וכי לאלה השפעה ארוכת טווח על בניית אישיותה ועיצוב המשך חייה. שירות המבחן ציין כי להערכתו הנאשמת לא זכתה לתמיכה מצד בני משפחתה או מגורמי טיפול באותה עת, וחווה בדידות ופגיעות רבה. שירות המבחן העריך כי על רקע מצבה הנפשי, בחירותיה ושיקול דעתה היו לקויים, ובכך נחשפה הנאשמת למצבי סיכון אפשריים. שירות המבחן התרשם כי הנאשמת עלולה להגמיש את גבולותיה הפנימיים לצורך השגת צרכיה הרגשיים והכלכליים, כפי שבא לידי ביטוי בביצוע העבירות.

במסגרת גורמי סיכוי לשיקום, התרשם שירות המבחן כי לצד התנהלות הישרדותית וקושי ביצירת מערכות יחסים זוגיות ארוכות טווח, הצליחה הנאשמת לשמר תפקוד יומיומי עצמאי ותפקוד תעסוקתי תקין ברובו. הנאשמת אף הצליחה לפנות לטיפול ולקבל סיוע למצבה, כאשר עד למעצרה בגין העבירות בהן הורשעה לא פנתה להתנהלות עוברת חוק. שירות המבחן התרשם כי הנאשמת מבטאת חרטה עמוקה על עצם מעורבותה בפלילים, ולוקחת אחריות על מעשיה וכן, התרשם כי הנאשמת מבטאת הכרה ראשונית במצבה ובחשיפתה למוקדי סיכון בעיתיים במקרים מסוימים וצורך להימנע מכך תוך הבעת רצון להשתלב בטיפול ולבחון גורמי סיכון בהתנהלותה.

שירות המבחן העריך כי בשקלול כלל הגורמים, קיים סיכון למעורבות חוזרת בעבירות בתחום הסמים, אולם ביכולתם של הטלטה אותה חוותה הנאשמת בשל המעצר לצד ההליך הפלילי אשר מהווה עבורה גורם מרתיע ומעורר לבחינה עצמית, להפחית את הסיכון בעניינה.

שירות המבחן המליץ להטיל על הנאשמת צו מבחן למשך שנה, במהלכה תמשיך הנאשמת בהשתתפותה בקבוצה הטיפולית ויבחננה עבודה אפיקי טיפול נוספים. שירות המבחן המליץ בנוסף כי תוטל על הנאשמת ענישה מוחשית בדמות מאסר אשר ירוצה בעבודות שירות תוך התחשבות במצבה הבריאותי והנפשי לזמן הביצוע.

בתסקיר המשלים מיום 16.6.2024 דיווח שירות המבחן כי מאז תסקירו הראשון המשיכה הנאשמת בהשתתפותה בקבוצה הטיפולית, וכן החלה בטיפול פרטני בליווי סטודנטית לעבודה סוציאלית. הנאשמת עמדה עם שירות המבחן בקשר והגיעה למסור דגימות שתן לגילוי שרידי סם.

שירות המבחן ציין כי ממידע שנמסר על ידי מנחות הקבוצה הטיפולית, הנאשמת השתלבה בקבוצה וניכר כי מהווה קול חשוב ומשמעותי, מגיעה למפגשים בהתמדה ובזמן ומעידה כי הקבוצה משמעותית עבורה. כמו כן צוין כי הנאשמת משתפת בכנות מעולמה הפנימי, בוחנת את דפוסי ובחירותיה באופן ראשוני ומצליחה לערוך חיבורים לעבירות שביצעה באופן ראשוני. התרשמות גורמי הטיפול היא שהנאשמת מקבלת מענים טיפוליים סביב קשייה, עורכת מאמצים לשקם את חייה וכי המשך השתלבותה בקבוצה הכרחי להשלמת ההליך השיקומי אותו היא עוברת. שירות המבחן ציין כי משיחות עם הנאשמת ניכר כי עברה דרך משמעותית ונראה כי קיים שינוי בתפיסות עולמה ובהתנהגותה. שירות המבחן מעריך כי לאור התגייסותה של הנאשמת להליך הטיפולי, תובנותיה, בחינתה העצמית, הודאתה ונטילת אחריותה לעבירות בהן הורשעה, וכן שיתוף הפעולה המלא עם שירות המבחן, ניכר כי יש בהם לצמצם את הסיכון בעניינה. שירות המבחן שב על המלצתו בתסקירו הראשון.

בתסקירו השלישי מיום 5.9.24, אשר הוגש לבית המשפט סמוך לפני הדיון שנקבע לטיעונים לעונש ליום 8.9.24 תיאר שירות המבחן את השקעתה ומאמציה הרבים של הנאשמת בשיקום בפיקוח וליווי שירות המבחן. התסקיר מפרט ומדגיש את השתתפות הנאשמת בקבוצה טיפולית בשירות המבחן כמו גם קיום שיחות פרטניות. שירות המבחן התרשם שבשיחות אלה ניכרים דפוסי חשיבה נורמטיביים כמו גם הבעת חרטה על התנהלותה. מתוך תסקיר זה כמו גם מהתסקירים האחרים, עולה התרשמות מעמיקה וחובבית ביותר של שירות המבחן לרבות ובמיוחד הקשר החיובי שיצרה הנאשמת עם המשתתפות בקבוצה הטיפולית, תוך שהיא מהווה גורם תמיכה משמעותי עבורן. עוד מציין שירות המבחן בתסקיר זה שעצם ניהול ההליך הפלילי, השלכותיו והימשכותו, מהווים עבור הנאשמת "הרתעה משמעותית ורצון לשלם על מעשיה ולטפל בעצמה תוך זיהוי גורמי סיכון".

בסופו של התסקיר, חוזר שירות המבחן על המלצתו לענישה שאינה מאסר בפועל "ממש" אלא מאסר שירוצה בעבודות שירות. שירות המבחן מבטא דעתו כי מאסר בפועל מאחורי סורג ובריוח יש בו כדי להוות גורם משפיע על מצבה הנפשי ולהוות נסיגה עבורה, כמו גם לחשוף את הנאשמת לדפוסי עבריינות ולפגוע בהליך הטיפולי ממנו נתרמה עד כה.

טיעוני באי כוח הצדדים לעונש

באת כוח המאשימה עמדה על חומרת מעשיה של הנאשמת. עיקר הדברים כונו אל כמויות הסם הגדולות שהחזיקה הנאשמת, כמו גם על חומרת העבירה של השתתפותה בייבוא סם מחו"ל, אף על פי שלא ביצעה עבירה זו, אלא העבירה את הסם לאחר על מנת שניתן יהיה להפיצו. לדבריה מדובר על עבירות החזקת סם שלא לשימוש עצמי תוך השקעת תכנון, שיטתיות ותחכום. לדבריה, חומרה מיוחדת מצויה במקרה זה בקשר למעשי הנאשמת, בכך שביצעה את העבירות לשם בצע כסף. לפי טיעוני באת כוח המאשימה יש לקבוע שני מתחמי ענישה נפרדים: לאישום הראשון ולאישום השני. לאישום הראשון עתרה באת כוח המאשימה למתחם עונש שבין 30 עד 50 חודשי מאסר ואילו באשר לאישום השני, למתחם שבין 40 עד 60 חודשי מאסר. לנוכח חומרת מעשי הנאשמת העולה מתוך שני האישומים בהם הורשעה, אזי לשיטתה של באת כוח המאשימה ראוי כי עונשה של הנאשמת יתחיל מ- 60 חודשי מאסר בפועל. לתמיכה בעמדה זו, הציגה באת כוח המאשימה גזרי דין בעבירות של החזקת סם שלא לשימוש עצמי שבהם הענישה הייתה מחמירה גם בנסיבות של החזקת סם בכמויות קטנות מאלה שהחזיקה הנאשמת.

באשר למרכיב השיקום כחלק מגזירת הדין, לא התעלמה מכך באת כוח המאשימה, אלא שטענה כי השיקום שיש בו כדי סטייה לקולה ממתחם העונש אינו חזות הכול. ובסופו של יום אין להתעלם מחומרת העבירה גם אם לוקחים בחשבון את מרכיב השיקום. לפיכך סיכמה באת כוח המאשימה את עמדתה בהציעה לבית המשפט להטיל על הנאשמת עונש של 4 שנות מאסר החורג לקולה מהרף הנמוך שהציעה המאשימה. כמו כן, עתרה להשית על הנאשמת עונשי מאסר על תנאי וקנס, כמו גם להורות על חילוט הרכב אשר שימש את הנאשמת בעת ביצוע העבירות. בא כוח הנאשמת, עתר להקל בעונשה של הנאשמת. עיקר טיעוניה הופנו להליך השיקומי הארוך המבורך שעברה הנאשמת. הסניגור הפנה תשומת הלב ללקיחת האחריות והבעת החרטה והסליחה. בא כוח הנאשמת לא התעלם מחומרת העבירות ומעשי הנאשמת. אך ביקש לאמץ את דברי והמלצות שירות המבחן. עוד הפנה הסניגור לחלקה השולי של הנאשמת בפרשה זו, וטען כי יש להקל בדינה. בא כוח הנאשמת הפנה לנסיבותיה האישיות המורכבות של הנאשמת, כפי שמופיע גם בתסקירים. הסניגור הציג לבית המשפט, שורה של גזרי דין שבהם נדונו נאשמים לעונשי מאסר בעבודות שירות אף שהחזיקו בכמויות לא מבוטלות של סמים. בא כוח הנאשמת הציע לבית המשפט מתחם עונש שבין 6 לבין 18 חודשי מאסר ולהשית על הנאשמת עונש מאסר שירוצה בעבודות שירות. דבר הנאשמת

בדברי הנאשמת בתום הדיון ניכרו הבעת החרטה וההכאה על חטא בשל העבירות בהן הורשעה. הנאשמת הדגישה את ההליך השיקומי הארוך והטוב שעברה בפיקוח וליווי שירות המבחן, ולדבריה שירות המבחן עוזר לה לחשוב נכון, אחרי שבתקופה הרלבנטית פעלה באופן מוטעה. דיון והכרעה

בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, הליך גזירת עונשו של נאשם הוא תלת-שלבי: בשלב הראשון ובהתאם לאמור בסעיף 40ג' לחוק העונשין על בית משפט לקבוע מתחם עונש הולם בהתאם לעקרון המנחה הקבוע בסעיף 40ב' לחוק, דהיינו "קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו". לשם כך יש להתחשב במידת הפגיעה בערך החברתי שנפגע כתוצאה מביצוע העבירה, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה - כדוגמת הנזק שנגרם ושהיה יכול להיגרם כתוצאה מהעבירה, מידת התכנון שקדמה למעשה, הסיבות שהובילו למעשה וכיו"ב, כמפורט בסעיף 40ט' לחוק העונשין.

בשלב השני נדרש בית משפט לבחון אם יש מקום בנסיבות המקרה לסטות לקולה מהמתחם שנקבע מטעמי שיקום בהתאם לאמור בסעיף 40ד' לחוק העונשין או לסטות לחומרה מהמתחם מטעמי הגנה על שלום הציבור בהתאם לאמור בסעיף 40ה' לחוק העונשין.

בשלב השלישי, ואם נמצא שאין מקום לסטות ממתחם העונש ההולם, יגזור בית המשפט את דינו של הנאשם בתוך המתחם, בין היתר בהתחשב בשיקולי הרתעה אישית והרתעת הרבים, כאמור בסעיפים 40ו' ו-40ז' לחוק העונשין, ובהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה - כדוגמת הנזק שנגרם לנאשם ולמשפחתו כתוצאה מן ההרשעה, עברו הפלילי או העדרו, נסיבות חייו של הנאשם, נטילת אחריות מצדו וכיו"ב, כקבוע בסעיף 40יא' לחוק העונשין.

חומרתן של עבירות סמים ובכללן עבירה של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית ידועה, ויפים בהקשר זה דברי בית המשפט העליון בע"פ 211/09 אזולאי נ' מדינת ישראל (22.6.2010):

"על חומרתה המופלגת של עבירת החזקת סמים מסוכנים שלא לצריכה עצמית אין צורך להכביר מילים, ולא כל שכן כך הוא כאשר מדובר בכמות כה גדולה של סמים מסוג זה. הענישה בעבירות מסוג זה נועדה, קודם לכל, לשרת את מטרת הגמול לעבריין על עיסוק בסם העלול לסכן חיי אדם ולפגוע בבריאות המשתמשים בו; שנית, על העונש להעביר מסר חד-משמעי של הרתעה ביחס לעבריינים פוטנציאליים, ולשמש אות אזהרה אפקטיבי לכל מי שמתכוון לקחת חלק במערכת ההעברות והסחר בסמים, תהא אשר תהא הפונקציה אותה הוא ממלא בשרשרת זו של העברת הסם מיד ליד. מזה זמן רב, מדגישים בתי המשפט בפסיקתם את חשיבות הערך הענישתי בעבירות סמים כאחד הכלים החשובים בפעילות לביעור של נגע הסמים. ההחמרה בענישה בגין עבירות סמים משרתת את מטרות הגמול וההרתעה, שהן היעדים העיקריים של הענישה בתחום הסמים".

עבירות הסמים פוגעות בערכים חברתיים של הגנה על שלום הציבור ובריאותו, שלטון החוק, הסדר החברתי וכן מניעת נזקים עקיפים ועבירות נלוות לעבירות סמים.

כפי העולה מתוך קביעת בית המשפט העליון כמו גם בתי משפט דיוניים בערכאות אחרות, העבירות אותן ביצעה הנאשמת חמורות ביותר, ואני מוסיף ואומר, חמורות בלשון המעטה. ראשית, העונש הקבוע בצד עבירות אלה - 20 שנות מאסר. בקביעת עונש בצד עבירה מביע המחוקק דעתו באשר לחומרת העבירה. מעבר לכך, אם ננקוט פרשנות משפטית באשר לחומרת העבירות אותן עברה הנאשמת בשים לב לעונש הקבוע בצדן, הרי שגם בדרך זו, בלי ספק, נגיע למסקנה חד משמעית באשר לחומרת העבירות. לא מצאתי להכביר מילים באשר לחומרה שיש בהפצת סמים מסוכנים בקרב הציבור. הנזק האדיר בשל השימוש בסמים הוא רחב ביותר, הן באשר לפרט המשתמש בסם ולעיתים מאבד צלם אנוש, והן באשר לנזק לחברה ולעיתים גם נזק כלכלי לא פשוט אלא קשה ביותר.

באשר למתחם העונש ההולם כפי הנחיית החוק. אף שניתן לומר כי המתחם שהציגה באת כוח המאשימה מחמיר ביותר, שכן בעיון בפסיקה אותה צירפה באת כוח המאשימה, ואגב כך גם הפסיקה שהציג הסניגור, יש כדי להביא למסקנה כי המתחם שונה במידה מסוימת. מתוך הניסיון המשפטי המצטבר, ולצערי הרב, מדובר בניסיון רחב ביותר לנוכח ריבוי עבירות הסמים בקרב הציבור, הרי שבשים לב למתחם שהציגה באת כוח המאשימה, ולפסיקה שציגה בטיעוניה לעונש ולכמויות הסמים שהחזיקה הנאשמת הרי שמתחם העונש ההולם המוצע על ידי המאשימה בין 40 עד 60 חודשי מאסר בפועל הוא מתחם הולם.

כאן המקום לציין כי באת כוח המאשימה הציגה שני מתחמי ענישה הקשורים לשני האישומים: מתחם לכל אישום. ספק רב בעיני אם נכון לנקוט בדרך זו שמא יש לקבוע מתחם אחד לשני האישומים. מתוך נסיבות המקרה, מדובר בהסתבכות הנאשמת, בפרק זמן עכור וקשה בחייה, ובשני האישומים סמיכות זמנים שיש כי תצביע על קשר בין האישומים הללו, עד כי יהיה מקום לקבוע מתחם אחד לשניהם. מעבר לכך, בבואנו לגזור דינו של נאשם, הרי שיש להתרחק מעריכת חשבונות אריתמטיים טכניים, כאילו עוסקים אנו אך בתרגילי חשבון פשוטים. גזירת דינו של אדם מלאכה שיפוטית מורכבת היא ובעיקר יש בה מרכיב של רגישות, רגישות לאינטרס הציבורי כמו גם לנאשם המובא בדיון, על כל מרכיבי האישיות שלו. נטייתו במקרה זה היא לקבוע מתחם ענישה אחד שיתייחס לשני האישומים. אילו היינו מפעילים את עקרונות הענישה על המקרה שלפני, בהתעלם ממרכיב השיקום שיש בו כדי לחרוג לקולה ממתחם העונש, אזי אומר כי 5 שנות מאסר כהצעת המאשימה הוא עונש ראוי והולם. יחד עם זאת, המקרה שלפני חריג הוא וייחודי שאינו מעיד על הכלל או על ענישה על פי עקרונות הענישה המתעלמים מנסיבותיה המיוחדות של הנאשמת. הנאשמת נעדרת עבר בפלילי. אלא שמעבר לסממן טכני פורמלי זה מדובר באישה נורמטיבית, אשר ניהלה את חייה המורכבים בדרך נורמטיבית בין היתר שירות בצה"ל ולאחר מכן, עת מצאה לפרנס עצמה בכוחות עצמה, אם כי תוך קשיים רבים לנוכח נסיבותיה האישיות והרגשיות. עיון בתסקירי שירות המבחן יבהיר לנו במה דברים אמורים ולא מצאתי לפרטם עלי גזר הדין. אני סבור כי במקרה ייחודי זה, יש ללכת אחר המלצת שירות המבחן. אכן, יש ממש בדברי באת כוח המאשימה כי בית המשפט אינו מחויב ללכת אחר החריגה מהענישה המקובלת, על פי עקרונות הענישה שבתיקון 113 לחוק העונשין. יש כי במקרים מסוימים, אף על פי המומלץ בתסקירי שירות המבחן להקל עם הנאשם משום שיקולי שיקום, ידחה בית המשפט המלצות שירות המבחן ויגזור את הדין בניגוד להן. המלצות שירות המבחן רבות חשיבות וערך אך לבית המשפט, בבואו לגזור הדין, כמו גם לתת החלטות אחרות בהליכים משפטיים, שיקול דעת רחב יותר.

עיינתי עיין היטב בתסקירי שירות המבחן. אני סבור כי מדובר בתסקירים, מעמיקים ביותר, רחבים המקיפים יריעה רחבה ביותר של כל הנתונים, הנסיבות והעובדות הרלבנטיות לעניין גזירת דינה של הנאשמת. אני סבור שבמקרה ייחודי זה, אף שאיני מתעלם מחומרת העבירות אותן ביצעה הנאשמת, יש לקבל את המלצת שירות המבחן ולהימנע מהשתת עונש מאסר מאחורי סורג ובריאח אלא עונש מאסר שירוצה בעבודות שירות. סוף דבר, לאחר שקילת מכלול השיקולים לעונש ההולם בתוך המתחם, אלה הם העונשים שאני גוזר על הנאשמת: 9 חודשי מאסר בפועל.

עונש המאסר ירוצה בעבודות שירות כפי חוות דעת הממונה על עבודות שירות שעותק ממנו מצוי בידי הנאשמת, היא יודעת פרטיה לרבות מקום העבודה - "המשקם" באזור התעשייה באשקלון, כמו כן, הנאשמת מזהרת כי מדובר בתנאי העסקה קפדניים המצריכים התייצבות רציפה וכי כל חריגה מכללים אלו יש בה כדי להביא להפסקת ריצוי העונש בדרך זו ולריצוי יתרת המאסר מאחורי סורג ובריאח.

על פי חוות דעת הממונה תחילת עבודות השירות היא ביום 9.10.24, מועד שחלף. לפיכך אני קובע מועד חדש להתייצבות ויהיה זה ביום 1.12.2024. למען הסר ספק עונש המאסר בעבודות שירות כפי גזר דין זה יעוכב עד ליום 1.12.2024.

ככל שיהיה צורך על פי שיקול דעת הממונה על עבודות השירות של שב"ס ליתן חוות דעת מעודכנת יפנה לבית המשפט שאז אתן החלטה בהתאם.

9 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שבמשך שלוש שנים מהיום לא תעבור הנאשמת עבירה על פקודת הסמים המסוכנים מסוג פשע.

6 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שבמשך שלוש שנים מהיום לא תעבור עבירה על פקודת הסמים המסוכנים מסוג עוון.

אני מחייב את הנאשמת להיות בפיקוח שירות המבחן למשך שנה. הוסבר לנאשמת בלשון פשוטה משמעות צו המבחן והיא הבינה ההסבר וקיבלה אותו.

קנס בסך 5,000 ש"ח או שבועיים מאסר תמורתם. הקנס ישולם עד ליום 3.11.24.

אני מורה על חילוט הרכב קיה פיקנטו שמספרו 144-40-601.

עותק מגזר הדין יועבר לממונה על עבודות שירות בשירות בתי הסוהר.

עותק מגזר הדין יועבר לשירות המבחן.

מוצגים: יעשה על פי שיקול דעתו על הממונה על החקירה.

זכות ערעור תוך 45 ימים.

ניתן היום, י"ג תשרי תשפ"ה, 15 אוקטובר 2024, במעמד הצדדים.